

200701930/1.

Datum uitspraak: 14 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/56447 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 februari 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 2 januari 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

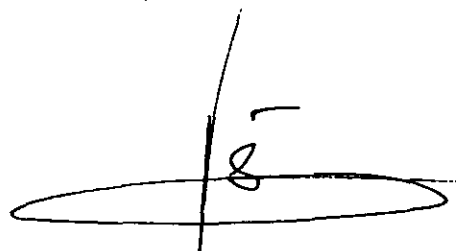
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 mei 2007

347-550.

Verzonden: **14 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

regnr.: Awb 05/56447

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Mauritaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9904.01.2207,
gemachtigde: mr. H.A. Jeurig, advocaat te Zuidhorn,
eiser;

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE
als rechtsoptvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
gemachtigde: mr. M.S. Veld, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 25 februari 2003 heeft verweerder ambtshalve beslist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure". Op 25 maart 2003 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is op grond van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht als bezwaar doorgezonden naar verweerder.
- 1.2 Bij brief van 14 december 2005 is tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaarschrift beroep ingesteld. Bij besluit van 2 januari 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 14 maart 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 8 februari 2007 behandeld. Eiser en zijn gemachtigde zijn met kennisgeving vooraf niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of eiser nog een procesbelang heeft bij een inhoudelijke behandeling van het beroep van 14 december 2005, voor zover dat is gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing naar aanleiding van het bezwaarschrift van 25 maart 2003. Nu eiser een dergelijk belang niet heeft gesteld, zal de rechtbank dit beroep in zoverre niet-ontvankelijk verklaren.
- 2.2 Blijkens de gronden van het beroep is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" in stand kan blijven.

- 2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat eiser weliswaar drie jaar rechtmatig verblijf heeft gehad, doch dat hij op grond van het bepaalde in C2/9.3 onder e van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) geen relevant tijdsverloop heeft opgebouwd.
- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Ingevolge het driejarenbeleid in de asielprocedure, zoals dit ten tijde van het bestreden besluit was neergelegd in C2/9 Vc 2000 en thans is neergelegd in B14/4 Vc 2000, gelden, voor zover hier van belang, bij de beoordeling of de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid de volgende contra-indicaties:
(...)
e. er bestaan ernstige twijfels over de identiteit van de vreemdeling;
(...)
- 2.6 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" kunnen onthouden, nu ernstige twijfels bestaan over eisers identiteit. Verweerder heeft daarbij in redelijkheid kunnen volstaan met te verwijzen naar de in de asielprocedure vastgestelde ongeloofwaardigheid van eisers asielrelaas, welke ongeloofwaardigheid – blijkens de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 14 januari 2003 – mede betrekking heeft op eisers Mauritaanse afkomst en nationaliteit.
- Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hem niet kan worden toegerekend dat hij geen documenten kan overleggen om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Nu het voor hem onmogelijk is om documenten over te leggen, is sprake van bewijsnood.
De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt en overweegt dat reeds bij voornoemde uitspraak van 14 januari 2003 onherroepelijk is komen vast te staan dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit en nationaliteit en dat eiser in onderhavige procedure niet alsnog kan trachten om de ongeloofwaardigheid van zijn identiteit en nationaliteit te weerleggen.
- 2.7 Verder heeft eiser gesteld dat hij ten onrechte niet is gehoord alvorens op het bezwaar is beslist.
De rechtbank overweegt te dien aanzien dat van het horen kan worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is (artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb). Hiervan is sprake wanneer reeds aanstonds blijkt dat het bezwaar ongegrond is en geen twijfel over die conclusie mogelijk is. Gezien hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verweerder het bezwaar kennelijk ongegrond kunnen verklaren en van het horen van eiser kunnen afzien.
- 2.8 Gelet op het vorenstaande bestaat er geen grond voor het oordeel dat de weigering om aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" te verlenen niet in stand kan blijven. Verweerder heeft het bezwaar dan ook terecht ongegrond verklaard.
- 2.9 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig beslissen op bezwaar, niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep, voor zover gericht tegen de beslissing op bezwaar van 2 januari 2006, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in tegenwoordigheid van H. Blekkenhorst als griffier in het openbaar uitgesproken op

27 FEB. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 27 FEB. 2007

Mr H.A. Jeurling
advocaatmw G.J. Groot Wassink
chef de bureauHoofdstraat 41
Zuidhornpostadres: Postbus 104
9800 AC ZuidhornT 0594 - 50 30 55
F 0594 - 50 42 69

E az@kpn-officedsl.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 MRT 2007	
ZAKENNR.	200701930
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

_____ geboren op _____, van Mauritaanse nationaliteit,
justitienummer: _____ v-nr: _____ verblijvende te _____
verder te noemen: appellant, te dezer zake uitdrukkelijk woon-
plaats kiezende te Zuidhorn, aan de Hoofdstraat 41 (postbus 104, 9800
AC) ten kantore van de advocaat en procureur mr H.A. Jeurling, die hierbij
verklaart door appellant daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het
indienen van dit hoger beroep.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Arrondisse-
mentsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 27
februari 2007, gegeven in de zaken met het nummer Awb 05/56447, met
DE MINISTER VAN JUSTITIE, thans DE STAATSECRETARIS VAN
JUSTITIE, te 's-Gravenhage als verweerder. (prod. 1) In deze uitspraak
werd het beroep gericht tegen de beslissing op bezwaar van 2 januari
2006 ongegrond verklaard.

Appellant wenst de navolgende grieven aan te voeren.

Grief 1:

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder in redelijkheid de
verblijfsvergunning regulier ingevolge het driejarenbeleid in de asielproe-
dure heeft kunnen onthouden.

Toelichting:

In deze procedure staat niet ter discussie dat op zich appellant voldoet aan
de voorwaarden welke verbonden zijn aan het driejarenbeleid zoals
neergelegd in C2/9 van de Vreemdelingencirculaire, thans B14/4 van de
Vreemdelingencirculaire.

inzake: Dijigo/RvS datum: 19 maart 2007

Verweerder heeft zich in deze op het standpunt gesteld dat appellant niet voor de onderhavige verblijfsvergunning in aanmerking komt omdat er sprake zou zijn van de volgende contra-indicatie: er bestaan ernstige twijfels over de identiteit van de vreemdeling.

Appellant is van mening dat ten onrechte wordt verwezen naar de uitspraak welke is gewezen in de asielprocedure van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 14 januari 2003. In deze uitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.

Appellant is van mening dat uit de uitspraak van 14 januari 2003 niet expliciet kan worden afgeleid dat er sprake zou zijn van een situatie waarin ernstige twijfels bestaan over eisers identiteit. In deze uitspraak wordt enkel gesteld dat er sprake is van wisselende en tegenstrijdige verklaringen waarvoor appellant geen verklaring zou hebben kunnen geven. Op deze grond is het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig bevonden.

Appellant is van mening dat de twijfel omtrent identiteit en nationaliteit een andere is dan twijfel dan wel ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Appellant is derhalve van mening dat reeds hierom de uitspraak van de rechtbank dient te worden vernietigd.

Grief 2:

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat bij voornoemde uitspraak van 14 januari 2003 onherroepelijk is komen vast te staan dat appellant toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd en dat appellant in onderhavige procedure niet alsnog kan trachten om de ongeloofwaardigheid van zijn identiteit en nationaliteit te weerleggen.

Toelichting:

Naast hetgeen in de toelichting van grief 1 naar voren is gebracht, is appellant van mening dat in de onderhavige procedure wel degelijk de mogelijkheid moet worden geboden om de identiteit en nationaliteit alsnog aan te tonen. In de onderhavige procedure gaat het om een zogeheten reguliere procedure en niet een asielprocedure. Verweerder heeft altijd verkondigd en volgehouden dat deze beide procedures strikt van elkaar dienen te worden gescheiden. Het is daarom dat appellant van mening is dat bij de beoordeling van de vraag of appellant in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning regulier op grond van het driejarenbeleid, niet enkel kan worden teruggegrepen op de asielprocedure, maar dat appellant in deze het nodige naar voren kan en mag brengen om alsnog de twijfel omtrent zijn identiteit en nationaliteit te weerleggen en dat deze argumenten ten volle in de beoordeling dienen te worden betrokken.

inzake /RvS datum: 19 maart 2007

Nu de rechtbank naar de mening van appellant hieraan voorbij is gegaan, is appellant van mening dat op grond hiervan de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd.

Grief 3:

Ten onrechte stelt de rechtbank dat verweerder in deze heeft mogen afzien van het horen van appellant.

Toelichting:

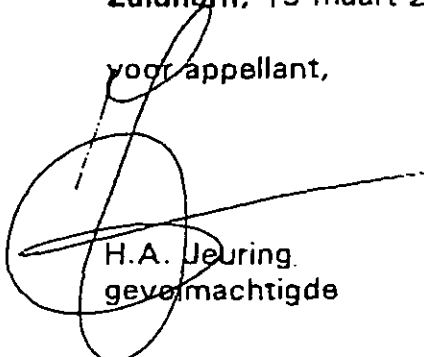
Verwijzend naar hetgeen in de toelichting van grief 2 naar voren is gebracht, is appellant van mening dat nu verweerder wel degelijk opnieuw inhoudelijk had dienen te oordelen, appellant in de gelegenheid had moeten stellen te worden gehoord ten overstane van een ambtelijke hoorcommissie, mede omdat niet op voorhand vast stond dat het bezwaarschrift ongegrond zou worden verklaard.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich wendt tot Uw Raad met het eerbiedig verzoek de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 27 februari 2007 te vernietigen.

Zuidhorn, 19 maart 2007

voor appellant,

H.A. Jeurink
gevoermachtigde